

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษา

1. ความหลากหลายของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในลำธารห้วยแก้วที่ระดับความสูง 650 เมตร ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย โดย light traps พบทั้งหมด 17 วงศ์ 91 ชนิด วงศ์ที่เด่นคือ Hydropsychidae และ วงศ์ Philopotamidae

2. จากการใช้ light traps พบว่าฤดูที่มีความหลากหลายของชนิดแมลงหนอนปลอกน้ำสูงสุดคือช่วงฤดูร้อน โดยเฉพาะเดือนเมษายน พบ 50 ชนิด และจำนวนของแมลงหนอนปลอกน้ำในฤดูร้อนมีความแตกต่างกันทางสถิติ $P < 0.05$ แมลงหนอนปลอกน้ำที่พบทุกเดือน โดยการใช้ light traps ได้แก่ *Chimarra suthepensis* และ *Cheumatopsyche cocles*

3. ความหลากหลายของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยโดย emergence traps พบทั้งหมด 8 วงศ์ 20 ชนิด วงศ์ที่พบเด่นในเขต riffles คือ Hydropsychidae วงศ์ที่พบเด่นในเขต pools คือ Hydropsychidae, Lepidostomatidae, และ Leptoceridae วงศ์ที่พบเด่นในเขต debris pools คือ Leptoceridae และ Lepidostomatidae

4. การจับกลุ่มแมลงหนอนปลอกน้ำโดย emergence traps กับถิ่นที่อยู่แบบต่างๆ ทั้ง 12 เดือน ในเขต pools มีความเหมือนกันกับในเขต debris pools ส่วนเขต riffles แตกต่างกันของแมลงหนอนปลอกน้ำที่พบในเขต pools และเขต debris pools

5. ค่าความเหมือนกันโดยของชนิดที่พบในถิ่นที่อยู่แบบต่างๆกันโดย Sorensen similarity ปรากฏว่า เขต riffles และ pools ได้ค่า 48 เปอร์เซ็นต์, เขต riffles และ debris pools ได้ค่า 22 เปอร์เซ็นต์, เขต pools และ debris pools ได้ค่า 42 เปอร์เซ็นต์

6. การประมาณค่าอัตรา emergence rate ได้ค่า 49 ตัว ต่อ ตารางเมตร ต่อ ปี แยกเป็นในเขต pools ได้ค่า 22 ตัว ต่อ ตารางเมตร ต่อ ปี เขต debris pools ได้ค่า 8 ตัว ต่อ ตารางเมตร ต่อ ปี

7. สามารถเชื่อมโยงชนิดตัวอ่อนแมลงปลอกน้ำได้ 3 ชนิด ด้วยเทคนิค emergence traps คือ *Agapetus lalus*, *Anisocentropus janus* และ *Ganonema extensum* โดยอาศัยความแตกต่างของถิ่นที่อยู่ย่อย ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการติดตามนานหลายเดือน

8. จากการทดลองใช้ artificial substrates เพื่อล่อให้ตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำมาอาศัยอยู่แม้จะยังไม่ประสบความสำเร็จแต่พบว่าตัวอ่อนมักมีการเปลี่ยนถิ่นที่อยู่ย่อยบ่อยครั้ง

9. พบความแตกต่างทางสถิติของอุณหภูมิอากาศและค่าไนโตรเจนในโตรเจนเปรียบเทียบกับฤดูกาลต่าง ๆ โดยฤดูร้อนมีค่าสูงที่สุดและแตกต่างจากฤดูอื่น ๆ $P < 0.05$